

גליון הכנה לדפוס מספר

"השב האפר"

אשר היבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים ביציאה
קדישא אספקלדיא המאירה מורה
צדק לעדתי צינא מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראל ותק
ועושה חסד מוה פנחס אריה זצ"ל

אג"ד דק' טורקא

דווארט קומי אורי

ז

רעהשי"ת

השב האפר

פרשת ראה שנת תשפ"א גליון מ"ב

פרשת ראה

כל פעם גימ' ישמ"ח. והנה זה לעמת זה עשה שיש פ"ר דינים ומהם יניקת בחי' הסט"א ומשם בא בחי' הרע בעולם ונעשה מסך המבדיל בינינו ובין השם ולעתיד נאמר (ושעיהו כה, ז) ובלע ד' פני ה"לט ה"לט כי או"ה יניקתם משבעים שרים מס' כ"ן ומשה באים שבעים אומות ג"כ מס' כו. ובא"ת ב"ש ר"ן ל"ט וזהו ה"לט ה"לט והנה מס' ל"ט ומס' פ"ר גי' נ"חש, וכבר הבאתי בפ' בלק מענין זה. והנה הפ"ר דינים הנ"ל נחלקים למס' ה"פ יום כמבואר בכתבים ולזה ניתן לנו עשרת ימי תשוב' לתקן ב' בחי' פ"ר הנ"ל כי מס' י"פ יום ב"פ פ"ר.

וזהו ג"כ רמוז בפסוק (יב, טו) השמר לך פן תעזוב את הלוי כל ימך, מס' ימך גי' י"פ יום כך' דמנצפ"ך כידוע, וזהו ג"כ נרמז (ויקרא טו, א) בזאת יבא אהרן אל הקודש ב' פ"ר ר"ל בזה יבא אהרן לעבוד עבודה במקדש בזמן שאל הקדש ב' פ"ר ר"ל כאשר יתוקן הכל ויבוטל בחי' הרע מאותיות מנצפ"ך ויבא הכל אל הקדושה והבן. וזהו ג"כ עשר תעשר את כל תבואת ר"ל להיות מכוון בכל מיני תבוא' שהם פרי מעשינו בעוה"ז והיה הכונה לבחי' הקדושה הנרמזה בבחי' עשר

ונתת הכסף בכל אשר תאוה נפשך בכל בחי' העלאת ניצוצין תהי' הכוונה הזאת, ולרמז דברינו אלה בדברי הפזמון אולי ירחם שארית יוסף שפלים ונבזים פשוחי ססף שבויי חנם מכורי בלא כסף, כי שם חב"ו בא"ת ב"ש הוא שס"ף. והנה בחינת נוצוצי' שנפלו בשבירה הוא כענין זרע לבטל' ר"ל ובחינ' זו נקרא שארית יוסף כי יסוד הוא בחינת יוסף וזהו שפלים ונבזי' פשוחי ססף. ר"ל נתקלקלו מבחי' השם הנזכר וצריך האדם להעלותם ע"י השם הזה, אמנם הם שבויי חנם מכורי בלא כסף: ר"ל ע"י שאין מתקנים השם הזה שנק' כסף המה נשארים שבויים תוך מאסרם והבן.

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היוצא השדה שנה שנה (יד, כב) דהנה כל הנבראים שבעולם נבראו בכח כ"ז אתוון דאורייתא. והנה מאותיות מנצפ"ך באים בחי' פ"ר דינים כי מנצפ"ך מס' פ"ר. והנה אנחנו ממתיקים הגבורות במה שאנו אומרים ה' מלך מלך ימלוך שגי' פ"ר. ונמתקים בג' הויות שמס' מזלא, וכאשר אנו ממליכים אותו אז ישמח ד' במעשיו, וישמח ישראל בעושיו. ולכן אנו אומרים ב"פ ד' מלך שמס'

כי ירחיב ד' אלקיך את גבולך ואמרת אוכל' בשר כי תאוה נפשך לאכול בשר (יב, ב). זש"ה (רבה ד, ט) עושה משפט לעשוקים נותן לחם לרעבים ד' מתיר אסורים. כי ידוע שיש ניצוצות בשבירה והמה בתוך ד' יסודות דצח"ם והאדם האוכל מעלה אותם ע"י הברכו' והמצו' ע"ד שמבואר בפסוק (תהלים קז, ה) רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף ר"ל כי לזה הטביע הקב"ה להיות אדם רעב או צמא למאכל זה או למשקה ההוא כדי להעלו' הנפש המעוטף תוך הדבר ההוא והניצוצין האלה נקראים בזוה"ק עשוקים ומובן מאלו המדרש שזהו מרומז בפסוק עושה משפט לעשוקים ע"י מה שנותן לחם לרעבים, ועי"ז מתיר אסורים תוך הדבר מאכל כידוע. וזהו ג"כ בפסוק כי תאוה נפשך לאכול בשר, כי בתוך אכילת הבשר תאוה את הנפש העשוק בקרבה להעלות והבן. וזהו ונתת בכסף בכל אשר תאוה נפשך, כי איתא בספרים לכוון בעת האכילה לשם חב"ו כי עי"ז השם מעלה ניצוצין, והנה העלאה צריכה להיות בכל בחינת עשר ספירות. וזהו מרומז בחי' כסף כי שם חב"ו עשר פעמים ג"י כס"ף, וזהו

שמש' אלקים, ואח"כ שמוט כל בעל משה ידו משה ידו מס' שס"ה שהם כל ימות השנה ור"ל שנמחל עי"ז כל החטאים והפגם שעשו בכל ימות השנה והבן:

ויש לומר בזה ג"כ רמז כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו (במדבר כט, יג) כבשים ר"ת ש'מוט כל בעל מ'שה י'דו. ולרמוז בני שנה ר"ל לשנות כח משפטי כוכבים ומזלות, ומפרש ארבעה עשר תמימים יהיו ר"ל י"ד בחי' שהם שבע כפילות יהיו תמימים בלי פגם והבן. או ר"ל ארבעה עשר ר"ל ד' בחי' עשר הם ד' עולמות אבי"ע שב"א בבחי' עשר שיהיו תמימים והבן. ועוד ירמוז בני שנה בני בא"ת ב"ש שמ"ט רמז ג"כ שנמחלו ונשמטו העונות והבן:

שבעת ימים תחוג לד' אלקיך במקום אשר יבחר ד' (טו, טו) כי בחי' שבת קודש הוא בחי' מרכז לששת ימי המעשה, והם בחי' עיגול ומחוגה כמו שהעיגול יש לו הכח מן נקודה והמרכז האמצעי, כמו כן יש לו ימי המעשה יניקה וחיות מיום שבת קודש, וזה שבעת ימים תחוג ר"ל תעשה מהם מחוגה ועיגול ועי"כ יהיה תיקון לד' שמות אלקים כי תעשה מהם לד' אלקיך שמספרו כן' רבתי תר"ב מס' ז"פ אלקים ואז יתוקנו ה"פ אור שרמוזים בר"ת ש"י תל"א ש'חור י'רוק ת'כלת ל'בן א'דום. וגם ירמוז במקום אשר ר"ל יהיה תיקון לבחי' ג' מלואי אהי' י"ד מלואי הוי' מספר הכל תרפ"ז מספר מקום אשר והבן:

עולמות ציור דיוקנא דחותמ' בשעו', ועולם העשוי' הוא רק בחי' ציון למשל כמו שיש בבחי' חותם המלך דיוקנא ממש חותמא צורא דחותמא בשעוה ציור דמלכא ברשימו על הנייר, וכאשר האדם מחבר את האהל שיהיה אחד מתיחדין ומתקשרין זה בזה, וזהו אפש' אור חדש כי חד"ש ר"ת ד'יוקנא ח'ותמא ש'עוה, ועולם התחתון נקרא ציון וזהו אור חדש על ציון תאיר והבן.

וזה רומז התחלת דברינו מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשה תבואתך בשנה ההוא כי עולם העליון מתקרי ההוא שהוא נסתר מאוד ועי' שתוכל לתקן עולמות כנ"ל, אז והנחת בשעריך תוכל לעשות הנחה לבחי' ז"פ אלקים גימ' בשעריך ולכן מרומז ג"כ בפסוק תוציא את גימ' ב"פ חותם שהוא לרמוז לב' מיני חותם חותמא ממש וחותמא בשעוה, ואח"כ כל מעשה תבואתך בשנה ההוא והנחת ר"ת והמכתב והוא גימ' תע"ג שהוא העולם התחתון שעומד על ג' דברים ת'ורה ע'בודה ג"ח ורומז לבחינת ציון שהוא בחינת כתב והבן.

מקץ שבע שנים תעשה שמיטה. וזה דבר השמיטה שמוט כל בעל משה ידו (טו, ב) מקץ שבע ר"ת צ'א מ'דירת ק'בע ש'ב ב'דירת ע'ראי. גם תי' מקץ שבע גי' תר"ב שהוא מס' ז"פ אלקים כי עי' המצות שאנו עושים בז' ימי החג יכולים להמתיק בחי' ז"פ אלקים שמשם בא כח ז' ככבי לכת שהכבבים מתנהגים ע"פ הטבע

ספירות בלימה ואז יהיה תיקון בכ"ז אתוון דאורי' בכלילות עשר יהיה זרעך כי כ"ז אתוון עשר פעמים כ"ז ר"ע ומצטרפים לאותיות זרעך ור"ל כי ואז יהי' זריעה טובה, ואז היוצא שדה היינו בחי' עשו שנקרא יוצא שדה שנה שנה שנשתנה הכל לטובה. וזהו ג"כ ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וגו' (יא, כו). ר"ל מה שנתתי לפניכם בחי' ה"פ יום מזה נצמח בחי' ברכה ע"י היחוד ד' מלך מלך ימלוק, ואם ח"ו לא יוכל ליחד כנ"ל אז גורם היפך ע"י ה"פ יום הנ"ל כמו שאמרנו למעלה, ועפ"ז אמרנו ג"כ כפול עשו את החשון (שמות לט, ט) ר"ל ליחד ב' בחי' ד' מלך מלך ימלך שעולה בגי' ב"פ חשון כנ"ל ואז יגרום ב"פ ישמח כנ"ל והבן:

מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשה תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך (יד, כח), דהנה יש ד' עולמות אבי"ע ובכל עולם בוודאי יש הנהגה אחרת והשתנות זה מזה ע"כ נוכל לכנות העולמות בשם שנים מלשון התשנות וידוע דעובדות ומ"ט ולימוד תורה נקרא מעשר תבואה כי בכל דבר יש בחי' עשר ספי' ולזה רומז הכתוב כל מעשה תבואתך תוציא לעולם העליון שהוא גבוה מעל גבוה למעלה מבחי' בי"ע והוא מה שאמרנו על תפלתנו אור חדש על ציון תאיר כי איתא בתקוני' (תיקוני זהר ג) שיש בחי' עולמות דשם איהו וגרמיהוון חד, ושם נקרא בחי' דיוקנא ממש כביכול ויש בחי' עולמות נקראים חותמא דמלכא, ויש

